

[דקדומית] כתיב באיליהו שנאמר (מלכים א יט, יד) ע"י אמר קנא קנאתי לך אלהי ישראל וגו' כי עזבך ביריתך בני ישראל אמר לו הקדוש ברוך הוא בריתך שמא ביריתך יאת מזבחותיך קרסו אמר לו מזבחותיך שמא מזבחותיך יאת נבייך קרגו בחרב אמר לו נבייך יאת מה איקפת לך אמר לו עצה אמר אני לברך ויבקש את נפשי לבקפה פא חמי מה כתיב תפון עיבט והנה מראותינו עגט רצפים מה הוא רצפים אמר רב שמואל בר נחמן רוז פה רצוץ פיות בכל מי שאמר דילטוריא על בני

ט' ג' י' ז' ז' א' א'

אליהו תבע כבוד האב ולא כבוד הבן שנאמר קנא קנאתי לך אלהי צבאות וגוי (מלכים א יט) ומה נאמר ויאמר לך שב לדרכך מדברה دمشق וגוי ואת יהוא בן נמשי המשיח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט המשיח לנביא תחתיך שאין תיל לנביא תחתיך אלא שאי אפשר בגבאותך יונה תבע כבוד המן ולא כבוד האב שנאמר ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר (יונה א) שנית (ודבר) [נדבר] עמו לא שלישית. רבי יונתן אומר לא הlk יונה אלא לאבד עצמו ביום שנאמר ויאמר אליהם שאוני והטילוני אל הימן. וכן תמצא (האבות) והנביאים היו גותנים עצם על ישראל. במשה מה הוא אומר ועתה אם תשא חטאיהם ואם אין מהני נא מספרק אשר כתבת (שנות ל.ז). [יאומר] ואם כתה את עוזה לי הרגני בא הרוג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתיך (במדבר יז). בדור מהו אומר הנה אנבי הטהתי ואنبي העוטתי ואלה ההאן מה עשו תחא נא ייך בי ובבית אבי (שםואל ב כד) הא בכל מקום אתה מוצא (האבות) והנביאים נתנו נפשם על ישראל :

ט' ג' ז' ז' א'

בעולם. ולא כי שלא אמר כן. אלא אמר "קנא קנאתי לך אלתי צבאות, כי עזבך ביריתך בני ישראל וגו'". מיד החולק הקדוש ברוך הוא לרבר עם אלתו ובכרי מנוחון, ואמר לו, בשגגה ליתני למין תונחה לשישראל, לא נגלו עלי אלא מלאכיה השרת שמן רוצין בטובתו של ישראלי, שאמר "זיאמר צא ועמך בך לך לפניהם", והנה ה' עבר, ורות גדרה ותוק קבוק תרים וקישר סלעים לפניו ה', לא ברום ה', ואחר קרות רעש, לא ברעש ה', ואחר הרעש אש, לא באש ה', ואחר האש קול רסמה וקה וגו', מה עשה מקודשו ברוך הוא, הקTON לו לאלהו שלוש שערת, ונלן הוא עמוד ברכו ר' בראשונים ואמר עוד פעמי שערת "קנא קנאתי לך אלתי צבאות וגו'". באורה שעיה אמר הקדוש ברוך הוא לאלהו "ך שב לברך פך ברחה ופושך וגו' ואת יהוא ב' נמוש תחשת פלאך וגו' ואחר אלישע פן שפט פאנבל מוחלה תחשת ללביא פרחיך", ומה שיש ברעתק אין אני אכל לעשות.

... מיד נטול אלהו את המפתח של כפר ותלהך לו, ותיה רעכ גrole. עד שאמר לו הקדוש ברוך הוא לאלהו "ך בראה אל-אחים, ואתנה כפר" ולא עוד אלא עד ברוך הקדוש ברוך הוא ורchap לאלהו ?בקום שבקשו אבוחחים של ישראל ורchipim על בניהם, שנאפר נישבב ווישן תפחה רחם אחר, והרבה מלך נגע בו, ויאמר לו, קום אכל, נטט והנה מראשתו עגט רצפים צפחח קים, ויאכל ווישט ווישב ווישבב. ובשב מלך ה' שנות ווועיבו, ויאמר, קום אכל, פי רב מפק תרקה. ניקם ויאכל וישתח, נלך כלם האכליה היה ארכפים יום וארכיפים לילך, עד חר האללים ורקב. ניכאים אל-הנשאהה נילו שם. והבה רבריה אליו ואחר לו, מהך פה אלהו, וכשאכבר הקדוש ברוך הוא לאלהו "מהך פה אלהו", הנה לו לאלהו ליבור לבי קקדוש ברוך הוא, רבונישל-עלם, בירך הם, בני בחזוןך הם, בני אברם יצחק ויעקב שעשו רצונך

ט' ג' ג' ג' ג' ג' ג'